

Arrest

nr. 350 152 van 9 juli 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. CHAPELLE
Clos du Moulin Royal 1/1
6900 MARCHE-EN-FAMENNE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 14 december 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 3 december 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 december 2025 met refertenummer 134617.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER, die loco advocaat A. CHAPELLE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat G. POQUETTE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De nuttige feiten die de bestreden beslissing voorafgaan, worden in de nota met opmerkingen opgelijst als volgt:

“Zij werd op 10 oktober 2025 onder aanhoudingsmandaat geplaatst en in verdenking gesteld nadat zij op 9 oktober 2025 op heterdaad werd betrapt voor diefstal met braak in een woning door de PZ Montgomery. Zij werd overgebracht naar de gevangenis te Gent. Op 9 oktober 2025 werd een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld ten aanzien van verzoekende partij wegens illegaal verblijf. Tevens op 9 oktober 2025 werden betekend aan verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten (Bijlage 13) en een inreisverbod (Bijlage 13sexies) van 3 jaar voor het volledige Schengengrondgebied. Op 3 december 2025 werd het aanhoudingsmandaat van de verzoekende partij opgeheven mits betaling van een borgtocht van 5.000 euro. Verzoekende partij werd dan voorlopig in vrijheid gesteld.”

1.2. Op 3 december 2025 werd aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) afgeleverd. Het betreft de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Aan de Mevrouw, die verklaart te heten:

Naam: [J.]

Voornaam: [S.]

Geboortedatum: 07.10.1999

Geboorteplaats: SERBIE

Nationaliteit: Servië

Gekend in de gevangenis als J.S., geboren op 16.10.1999, Kroatische nationaliteit

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heeft betaald, moet zij/hij het grondgebied verlaten. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken, terug te keren naar België.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna ‘de wet’) en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

☐ *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig reisdocument op het moment van haar arrestatie.

☐ *3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.*

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 10.10.2025 voor Diefstal met braak, inklimming en/of valse sleutels, feiten waarvoor zij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Op basis van het tot dusver gevoerde onderzoek zijn er ernstige aanwijzingen dat Mevr. J/ betrokken zou zijn bij feiten van een diefstal met braak.

Uit het strafdossier blijkt dat de lokale politie PZ Montgomery op 9 oktober 2025 omstreeks 12u50 een oproep krijgt voor een diefstal met braak in een woning. Ter plaatse ziet de politie een voertuig met Duitse kentekenplaat die aan hoge snelheid weggrijdt. De politie volgt het voertuig dat geprobeerd zou hebben weg te rijden. Drie staten verder kan de politie alsnog tot controle overgaan. Er bevinden zich twee dames in het voertuig, S.J.en I.N. In het voertuig vindt de politie drie schroevendraaiers, een tang en twee harde plasticen voorwerpen. De gestolen voorwerpen worden niet teruggevonden.

Het slachtoffer verklaart dat toen ze het appartementsgebouw verliet, er een jongedame verschillende bellen aan het bellen was. Wanneer ze terugkwam van de bakker zag ze dat haar voordeur opengebroken was en haar woning doorzocht was. Toen ze naar haar appartement ging, zag ze door de liftdeur een silhouet van de jongedame die ze daarvoor gezien had. Er werd een halsketting en een zilveren ring gestolen. Ze beschrijft dat de jongedame lang bruin haar heeft en met een witte broek en lange witte/beige mantel met motief.

Mevrouw S.J. wordt verhoord en verklaart ze werk gingen zoeken bij het Centraal station. Het voertuig is van iemand uit het Romakamp. Ze heet Vanessa. Ze zijn gestopt bij een medisch kabinet maar daar was niemand. Ze wilden een afspraak boeken.

Deze feiten, zo zij bewezen zijn, zijn zeer ernstig en maken een zware inbreuk uit op de openbare veiligheid. Zij getuigen tevens van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van maatschappij en wijzen op een asociale geestesgesteldheid in hoofde van betrokkene die inkomsten zou verwerven uit diefstal.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

☐ 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

Betrokkene is het voorwerp van een inreisverbod van 3 jaar, aan hem betekend op 09.10.2025. Gezien het arrest van het Europees Hof van Justitie van 26/07/2017 (Ouhrami, C-225/16) zal de termijn van het inreisverbod in werking treden van zodra betrokkene effectief het grondgebied van de lidstaten die het Schengen-acquis toepassen heeft verlaten.

Artikel 74/13

Betrokkene heeft het ontvangstbewijs met betrekking tot de hoorplicht getekend in de gevangenis op 3.12.2025. Betrokkene liet echter na deze vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn dossier kenmerken toen hem de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor zijn belangen op te komen en zijn standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken.

Uit het gevangenisdossier blijkt dat betrokkene geen bezoek heeft mogen ontvangen tot heden. In het administratief dossier van betrokkene zit geen enkele aanwijzing waaruit we kunnen besluiten dat betrokkene een gezinsleven leidt in België zoals begrepen in het art 8 van het EVRM. Daarnaast heeft betrokkene het niet opportuun gevonden om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen tot op heden. Er werd geen melding gemaakt van enige gezondheids-problemen.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

☐ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft minstens sinds 09.10.2025 in België (datum aanhouding). Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van een alias: J.S. , geboren op 16.10.1999, Kroatische nationaliteit

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

☐ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 10.10.2025 voor Diefstal met braak, inklimming en/of valse sleutels, feiten waarvoor zij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Op basis van het tot dusver gevoerde onderzoek zijn er ernstige aanwijzingen dat Mevr. Jankovic betrokken zou zijn bij feiten van een diefstal met braak.

Uit het strafdossier blijkt dat de lokale politie PZ Montgomery op 9 oktober 2025 omstreeks 12u50 een oproep krijgt voor een diefstal met braak in een woning. Ter plaatse ziet de politie een voertuig met Duitse kentekenplaat die aan hoge snelheid weggrijdt. De politie volgt het voertuig dat geprobeerd zou hebben weg te rijden. Drie staten verder kan de politie alsnog tot controle overgaan. Er bevinden zich twee dames in het voertuig, S.J. en I.N. . In het voertuig vindt de politie drie schroevendraaiers, een tang en twee harde plasticen voorwerpen. De gestolen voorwerpen worden niet teruggevonden.

Het slachtoffer verklaart dat toen ze het appartementsgebouw verliet, er een jongedame verschillende bellen aan het bellen was. Wanneer ze terugkwam van de bakker zag ze dat haar voordeur opengebroken was en haar woning doorzocht was. Toen ze naar haar appartement ging, zag ze door de liftdeur een silhouet van de jongedame die ze daarvoor gezien had. Er werd een halsketting en een zilveren ring gestolen. Ze beschrijft dat de jongedame lang bruin haar heeft en met een witte broek en lange witte/beige mantel met motief.

Mevrouw S.J. wordt verhoord en verklaart ze werk gingen zoeken bij het Centraal station. Het voertuig is van iemand uit het Romakamp. Ze heet Vanessa. Ze zijn gestopt bij een medisch kabinet maar daar was niemand. Ze wilden een afspraak boeken.

Deze feiten, zo zij bewezen zijn, zijn zeer ernstig en maken een zware inbreuk uit op de openbare veiligheid. Zij getuigen tevens van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van maatschappij en wijzen op een asociale geestesgesteldheid in hoofde van betrokkene die inkomsten zou verwerven uit diefstal.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken of indien zij haar verplichting tot medewerking niet nakomt, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering."

2. Over de rechtspleging

De Raad verwijst naar artikel 5.12, §3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 2026), dat luidt als volgt:

"§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. [...]"

De verwijzingen in dit arrest naar materiële bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) betreffen bepalingen zoals ze van toepassing waren voor de publicatie van de wet van 16 juni 2026 ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (eveneens gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 2026), op het ogenblik dat verweerder de bestreden beslissing trof.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel werpt verzoekster de schending op van "de artikelen 7, 74/13 en 74/14 van de wet van 15.12.1980, van de formele motiveringsplicht van de bestuurshandelingen, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, in het bijzonder in zoverre het zich vertaalt in een plicht tot voorzichtigheid, nauwgezetheid, en inachtneming van alle elementen van de zaak, van de kennelijke beoordelingsfout en van het recht om gehoord te worden;".

Zij betoogt als volgt:

"De verzoekende partij wordt momenteel vervolgd voor misdrijven. In het kader van het gerechtelijk onderzoek is haar aanwezigheid in België verplicht. De betwiste beslissing vermeldt dit feitelijk element niet. De verwerende partij heeft dus een kennelijke beoordelingsfout begaan;

Tevens, na de feiten waarvoor de verzoekende partij wordt vervolgd, te hebben samengevat, volstaat de verwerende partij er zich op algemene en niet-individuele wijze mee toe te vermelden dat het gedrag en de feiten waarvoor de verzoekende partij wordt vervolgd, ernstig zijn en de openbare orde aantasten. Het gaat dus om een onvoldoende en stereotiepe motivering die voor elke persoon die voor misdrijven wordt vervolgd, kan gelden;

Evenzo wordt gepreciseerd dat een vragenlijst over het recht om gehoord te worden aan de verzoekende partij werd overhandigd en dat zij geen specifieke informatie heeft verstrekt. De verzoekende partij begrijpt echter geen Nederlands en heeft geen beroep kunnen doen op de hulp van een tolk/vertaler om dit formulier in te vullen. Aldus is haar recht om gehoord te worden geschonden;

Om de overeenstemming van de betwiste beslissing met artikel 8 EVRM te verifiëren, kon de verwerende partij zich niet uitsluitend baseren op het feit dat de verzoekende partij geen bezoek heeft ontvangen tijdens haar korte detentie.

De overeenstemming van de beslissing met artikel 3 EVRM kan evenmin worden gefundeerd op het feit dat de verzoekende partij geen elementen met betrekking tot haar gezondheid of vrees bij terugkeer naar haar land van herkomst heeft gemanifesteerd.

Zij heeft het formulier immers niet geldig kunnen invullen, aangezien zij het niet begreep;

Door de verzoekende partij niet toe te staan het formulier te begrijpen en in te vullen, heeft de verwerende partij het recht om gehoord te worden, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, in het bijzonder in zoverre het zich vertaalt in een plicht tot voorzichtigheid, nauwgezetheid, en inachtneming van alle elementen van de zaak, miskend. Zij heeft ook artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 geschonden.

Bijgevolg is de betwiste beslissing niet op adequate en voldoende wijze gemotiveerd, maar integendeel op stereotiepe wijze. De beslissing schendt dus de formele motiveringsplicht van de bestuurshandelingen, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de wet van 15 december 1980.

BIJ GEVOLG: De aangevochten beslissing moet nietig worden verklaard”.

3.2. De Raad leest in het verzoekschrift geen concrete uitleg over de wijze waarop artikel 74/14 van de Vreemdelingenwet werd geschonden door de bestreden beslissing.

Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

3.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk is voorzien van een feitelijke en juridische motivering zoals opgelegd door de formele motiveringsplicht die ligt besloten in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster zet niet uiteen waarom de motieven haar niet toelaten zich erop te verdedigen, wat de voornaamste doelstelling vormt van de formele motiveringsplicht.

De motivering van de bestreden beslissing is niet stereotiep aangezien rekening wordt gehouden met de elementen die verzoeksters zaak kenmerken. Alleszins, indien een beslissing is gemotiveerd met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, betekent dit louter feit op zich nog niet dat de bestreden beslissing niet naar behoren is gemotiveerd (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

Een schending van de formele motiveringsplicht blijkt bijgevolg niet, te meer verzoekster de motieven op inhoudelijk vlak bekritiseert, waardoor ze kan worden geacht ze te kennen. Deze inhoudelijke kritiek wordt beoordeeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 29 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt verweerder de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

Het recht om te worden gehoord maakt integraal deel uit van het recht van verdediging dat een algemeen rechtsbeginsel is naar Belgisch recht. Het beoogt te verzekeren dat eenieder in staat wordt gesteld naar

behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van een administratieve procedure en voordat een besluit wordt genomen dat zijn belangen op nadelige wijze kan beïnvloeden. Dit beginsel beoogt met name, ter verzekering van de effectieve bescherming van de betrokken persoon, deze laatste de mogelijkheid te bieden individuele omstandigheden aan te voeren die ervoor pleiten dat het besluit wordt genomen, niet wordt genomen of dat in een bepaalde zin wordt besloten. Het is aan de Raad om aan de hand van de specifieke en juridische omstandigheden van het geval na te gaan of de aantasting van het hoorrecht van aard is dat een andere beslissing zou zijn getroffen indien de betrokkene de gelegenheid had gekregen elementen ter rechtvaardiging van zijn standpunt aan te voeren. Om een miskenning van het hoorrecht aan te tonen, dient de verzoekende partij dus aannemelijk te maken dat indien zij was gehoord, een andere beslissing had kunnen worden genomen (cf. RvS 27 september 2021, nr. 14.593 (c)).

3.4. Verzoekster werpt op dat ze in België moet verblijven in het kader van een gerechtelijk onderzoek en dat verweerder een manifeste beoordelingsfout begaat door dit niet te vermelden in de bestreden beslissing. Daargelaten de vaststelling dat verzoekster dit met geen enkel begin van bewijs aantoonde en dit ook niet blijkt uit het administratief dossier, ziet de Raad niet in en legt verzoekster ook niet uit waarom dit verweerder zou beletten om een bevel om het grondgebied te verlaten uit te reiken op grond van de motieven die erin figuren. Beslissingen in het kader van een gerechtelijk onderzoek verhinderen verweerder niet om een administratieve beslissing te treffen in het kader van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters belang bij haar kritiek blijkt bijgevolg niet.

3.5. Verzoekster uit kritiek op de toepassing van artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet maar dit kan de bestreden beslissing niet aan het wankelen brengen. Immers steunt het bevel om het grondgebied te verlaten op twee andere motieven die het reeds elk op zich kunnen schragen, met name de toepassing van artikel 7, eerste lid, 1°, en 12° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster laat beide motieven ongemoeid en dus kan de kritiek op artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3.6. In de bestreden beslissing kan worden gelezen: *“Betrokkene heeft het ontvangstbewijs met betrekking tot de hoorplicht getekend in de gevangenis op 3.12.2025. Betrokkene liet echter na deze vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn dossier kenmerken toen hem de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor zijn belangen op te komen en zijn standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken.”*

3.7. Verzoekster werpt op dat ze het vragenformulier niet heeft kunnen invullen omdat ze geen Nederlands begrijpt en geen beroep kon doen op de bijstand van een vertaler/tolk. Ze bekritiseert vervolgens de vaststellingen die de verwerende partij maakt in het kader van de artikelen 3 en 8 van het EVRM alsook artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Opnieuw dient de Raad vast te stellen dat verzoekster geen begin van bewijs overmaakt van haar kritiek inzake het vragenformulier. Evenmin blijkt dit uit het administratief dossier. Alleszins kan de Raad maar vaststellen dat verzoekster niets concreet bijbrengt dat ze zou hebben vermeld, mocht ze het vragenformulier hebben kunnen invullen met bijstand van een vertaler/tolk, dat aanleiding zou hebben gegeven tot een andersluidende beoordeling door verweerder in het licht van de artikelen 3 en 8 van het EVRM alsook artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is derhalve, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA,	kamervoorzitter
----------	-----------------

T. LEYSEN,	griffier
------------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. LEYSEN	M. EKKA
-----------	---------